

MOCIÓ PER L'IMPULS DE MESURES DESTINADES A L'ACCÉS A L'HABITATGE DIGNE

Atès que actualment, l'accés a un habitatge digne és un problema d'emergència social que afecta a una part important de la ciutadania.

Atès que els efectes de la crisi econòmica i immobiliària que començà el 2007 es mantenen a dia d'avui ben visibles. Si bé, el nombre d'execucions hipotecàries s'ha anat reduint en els darrers anys, el cert és que les xifres i els efectes que aquestes tenen sobre les famílies, les comunitats i els barris de les ciutats amb major demanda d'habitatge son encara molt importants.

Atès que les dades que publica el Consejo General del Poder Judicial son clarificadoras: des de 2007 fins al 2017 (11 exercicis) s'han produït a tot el territori espanyol 751.202 execucions hipotecàries, de les quals 30.094 es van produir durant el 2017. Durant el primer trimestre de 2018 ja es van produir 5.371 més, de les quals 1.104 es van realitzar a Catalunya (una xifra només superada per Andalusia amb 1.346 execucions hipotecàries).

Atès que s'han disparat els desnonaments per impagament de lloguer; de manera molt significativa a partir de 2013 on els canvis legislatius introduïts pel l'anterior Govern del Partit Popular sobre la Llei d'Arrendaments Urbans (LAU) a través de la Ley 4/2013, de 4 de junio, de medidas de flexibilización y fomento del mercado de alquileres de viviendas, van tenir un efecte devastador sobre les famílies més vulnerables. Així, entre 2007 i 2012 es venien produint entre 7.000 o 8.000 desnonaments cada any (depenent de l'exercici) mentre que en 2013 aquesta xifra es va incrementar més d'un 400%. D'aquesta manera, en 2013 es van produir 38.141 desnonaments, 36.044 en 2014, 35.677 en 2015, 34.193 en 2016 i 35.666 en 2017.

Atès que en els darrers anys ha canviat substancialment la forma d'accés a l'habitatge, ja que el lloguer significa actualment els dos terços i la compra un terç de les operacions realitzades. Avui, doncs, el lloguer és la forma mes important d'accés a l'habitatge per part de los noves llars que es formen i entre la gent jove. El gran repte, doncs, és garantir el dret a un habitatge digne i accessible, tot **potenciant el lloguer públic, privat i cooperatiu** i les diferents administracions, amb la col·laboració i implicació dels ajuntaments han d'entomar la seva part de responsabilitat per aconseguir-ho.

Atès que cal afegir a aquest context que s'incrementa la urgència social que es deriva de l'execució de desnonaments i de les dificultats de molts veïns i veïnes per poder pagar el lloguer, això fa necessari activar tots els mecanismes possibles per ampliar el parc d'habitatge assequible.

Atès que segons les dades oficials del Consejo General del Poder Judicial quatre de cada cinc desnonaments a Catalunya ho son a causa de problemes amb el pagament del lloguer.

Atès que durant els darrers anys, ni el govern de l'Estat espanyol, ni el de la Generalitat de Catalunya, han endegat veritables polítiques públiques d'habitatge. Així, l'Estat espanyol que ha destinat més de 250.000 milions d'euros (el 25% del PIB espanyol) a rescatar els bancs que ara disposen d'un important patrimoni immobiliari, ha situat la inversió en habitatge en un miserable 0,04% del PIB, quan a Europa se situa entre l'1% i el 2% (trenta vegades més).

Atès que disposar d'un mercat de l'habitatge regulat constitueix una de les principals garanties de l'estat social atès que estarà protegit de les fluctuacions del mercat immobiliari. La provisió d'habitatges no és una qüestió de mercat sinó que constitueix un tema cabdal que requereix d'una intervenció decidida i coordinada de les administracions. Tenim les eines, l'oportunitat i esperem que la voluntat política per buscar propostes diferents per conformar una vila on tots i totes puguem viure en condicions de benestar, amb garanties d'accés a l'habitatge dignes i assequibles, així com, als subministraments bàsics inherents al mateix.

Atesa la Llei 18/2007, de 28 de desembre, del dret a l'habitatge, que en el seu article 8è, relatiu a les competències locals en els seus apartats primer assenyala que els ens locals, sota el principi d'autonomia per a la gestió dels seus interessos, exerceixen les competències d'habitatge d'acord amb allò establert per la legislació de règim local, la legislació urbanística i aquesta llei, però segons la normativa, disposar d'un Pla Local d'habitatge és preceptiu per tal d'impulsar mesures de potenciació de les polítiques públiques d'habitatge i de protecció oficial i les Ordenances Fiscals municipals i que es posin les multes i sancions corresponents als pisos buits de manera permanent i injustificada en mans dels grans tenidors.

Atès que per a poder desenvolupar les competències esmentades en el paràgraf anterior, relatives a la inspecció i sanció dels habitatges buits de manera injustificada, d'acord amb les determinacions de la Llei 18/2007, cal que la Generalitat de Catalunya delegui en els ens locals les competències inspectores a fi de poder acreditar la desocupació permanent.

I atès el marc legal vigent, inaplicat a Catalunya, coincident amb l'anterior objectiu a través del principi de solidaritat urbana recollit en l'art 73 de la Llei 18/2007 de 28 de desembre del dret a l'habitatge que estableix que els municipis de més de 5.000 habitants i les capitals de comarca han de disposar en el termini de 20 anys d'un parc mínim d'habitatges destinats a polítiques socials del 15% respecte del parc principal mitjançant nova construcció, rehabilitació o mobilització.

Atès que davant d'aquest escenari de precarietat per a moltes famílies, l'anterior Govern de l'Estat, del Partit Popular, interposà recursos davant del Tribunal Constitucional contra les lleis catalanes que servien per a lluitar contra l'exclusió residencial arrel dels quals van quedar suspeses bona part de la Llei 24/2015 de 29 de juliol i la Llei 4/2016 de 23 de desembre, que obligaven, per exemple, a les entitats financeres i/o grans tenidors d'habitatge, a oferir un contracte de lloguer social, per un període de 3 anys, a les famílies afectades per una

execució hipotecària abans d'executar el llançament, sense perjudici ~~tot~~ que el govern català tampoc ha desenvolupat en totes les seves possibilitats la mateixa.

Atès que actualment està en tràmit al Congreso de los Diputados dues proposicions de llei que incorporen modificacions substancials de la LAU per revertir aquestes disposicions antisocials, promogudes per tant per el PSOE com per Unidos Podemos - En Comú Podem – A Marea.

Atès que per canviar aquest model especulatiu i que causa danys socials irreparables calen actuacions a diversos nivells. Cal reformar les lleis estatals i recuperar la plena aplicació de les lleis catalanes 24/2015 i 4/2016.

Atès que la província més colpejada pels desnonaments per impagament de lloguer va ser Barcelona, amb 6.201 desnonaments, essent 8.624 els que es van produir a Catalunya en 2017.

Atès que tot i que les principals competències en habitatge són de l'Estat espanyol i de la Generalitat de Catalunya, des dels Ajuntaments també es poden fer polítiques actives per pal·liar l'emergència habitacional dintre de les seves possibilitats. Cal que des de l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat es prioritzin i potenciïn iniciatives municipals per garantir el dret a l'habitatge.

Atès que És evident que aquesta realitat afecta directament a la nostra ciutat. L'Hospitalet de Llobregat, com la majoria de ciutats catalanes i com tota l'àrea metropolitana de la qual forma part, afronta el risc de patir una nova bombolla immobiliària que fa que els preus, tant de compra com de lloguer, hagin entrat en una nova espiral alcista, arribant als nivells de 2007 (abans de l'esclat de la crisi). La raó principal d'aquest fet és que hi ha determinats sectors econòmics que pretenen que l'habitatge deixi de ser un dret social per convertir-lo progressivament, encara més, en un objecte d'especulació financera al qual s'han abocat tot tipus d'especuladors i, especialment, alguns grans fons d'inversió coneguts com "fons voltors". Les darreres macro-operacions per les quals Blackstone o Cerberus es van fer amb el gruix de les carteres d'habitatges de Banc Popular, Catalunya Caixa o BBVA tensionen encara més un mercat immobiliari on el preu del lloguer creix de manera incontrolada a les grans ciutats multiplicant el risc d'exclusió per a moltes persones i famílies. Una situació que afavoreix la especulació i l'aparició de nous operadors que pretenen posar en el mercat noves tipologies d'infrahabitatge com els recentment publicitats "habitatges rusc" completament allunyats de la legalitat vigent i de les condicions d'habitabilitat mínimes que han de disposar els habitatges.

Atès que amb l'agreujant que el parc públic de lloguer a l'àrea metropolitana i a la nostra ciutat (tot i estar format per gairebé 1.200 habitatges en règim de lloguer social) continua sent insuficient, mentre que a les ciutats europees se situa al voltant del 20%. Tot plegat dificulta enormement l'accés a un habitatge digne i assequible a molts veïns i veïnes del poble o ciutat. Altrament A L'Hospitalet de Llobregat, després de consultar l'oferta de

diferents portals immobiliaris, trobem que el 85% del mercat immobiliari privat és dedicat a la compra-venda mentre que només el 15% és dedicat al lloguer.

Atès que cal ampliar el parc municipal d'habitatge de lloguer social, que actualment no arriba als 200 habitatges que siguin propietat de l'Ajuntament.

Atès que a L'Hospitalet de Llobregat, com a la resta de l'àrea metropolitana, el total de l'oferta d'habitatge de nova construcció és encara majoritàriament de compra, tenint el lloguer un percentatge molt baix, quan la demanda és, justament, la inversa. Aquesta situació contrasta negativament amb la de ciutats europees d'una mida semblant a la vila, on el parc de lloguer, en bona part públic, representa la major part de l'oferta d'habitatge.

Atès que l'any 2013, l'Ajuntament va aprovar un Pla d'Accions per l'Habitatge a L'Hospitalet pel període 2013-2015 (<https://www.l-h.cat/gdocs/d1765137.pdf>) estructurat en 15 eixos d'actuació amb la vista posada en garantir el dret d'accés a un habitatge digne per a tothom. És urgent crear un Pla d'Habitatge municipal actualitzat que plantegi anàlisis i actuacions concretes a curt, mig i llarg termini.

Atès que el govern municipal ha anunciat l'inici de la tramitació per la redacció d'un Pla Local d'Habitatge, com a eina integrada polítiques públiques en matèria d'habitatge que ha de dissenyar les actuacions en matèria d'habitatge públic a la ciutat. Una eina on cal garantir la participació ciutadana i implicar aquelles associacions i plataformes que venen lluitant per a garantir el dret a l'habitatge.

Atès que durant aquesta legislatura el Ple Municipal de L'Hospitalet de Llobregat ha aprovat diverses mocions relacionades amb el dret a l'habitatge, de les quals es desprèn la necessitat de disposar patrimoni municipal de sòl i recursos econòmics per a destinar-los a la ampliació del parc municipal d'habitatge. Queda patent la prioritat que suposa el dret a l'habitatge en les accions polítiques dels diversos grups municipals, que tenint diferents punts de vista, aporten propostes amb la voluntat d'arribar a consensos pel bé comú, com es reflecteix en aquesta moció.

Atès que la problemàtica de l'habitatge obliga a multiplicar els esforços i a exigir a totes les Administracions implicades a assumir les seves responsabilitats, a cercar solucions d'acord amb les seves competències i a cercar eines de col·laboració que ens permeti oferir solucions estables i justes. Aquesta problemàtica exigeix un treball intensiu dels serveis socials municipals, dels treballadors/es de l'Oficina Local i de la regidoria d'Habitatge que atenen un elevadíssim nombre de casos i què, a tall d'exemple, fan anualment de l'ordre de 40.000 atencions, han tramitat en el darrer exercici al voltant de 3.000 ajuts per al pagament de lloguer, avaluat 344 famílies per a accedir a la Mesa del Fons Social d'Habitatge, a més de les més de 300 ordres de desnonament que des de 2016 es suspelen cada any amb mediació de l'Ajuntament.

Atès que l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat està intervenint en els desnonaments que passen pels serveis socials, però en resten molts sense detectar o sense atendre. Entre aquests darrers els anomenats "desnonaments invisibles", que són aquells en els que les persones arrendatàries han d'abandonar el seu habitatge, sense que formalment existeixi un procediment de desnonament, degut a que no poden pagar l'increment dels lloguers transcorreguts els tres anys de termini mínim de duració dels contractes de lloguer o a que , en molts casos no es renoven els contractes.

Atès que el mes de novembre de 2017 es va signar un conveni de cessió temporal de 50 habitatges per part de la SAREB a favor de l'Ajuntament, la totalitat dels quals es destinaran a acollir famílies en situació de vulnerabilitat i/o exclusió residencial en règim de lloguer social.

Atès que l'Ajuntament de L'Hospitalet durant la tramitació de la llei 4/2016 de 23 de desembre va presentar una esmena que es va formalitzar en el futur reglament per a la regulació de situacions d'ocupació sense títol habilitant en la disposició final quarta de la pròpia llei. Aquest reglament ~~que~~ està pendent de tramitació parlamentària a proposta del Govern de la Generalitat.

Atès que des del 2016, s'han adjudicat, a través de la Mesa del Fons Social, 141 habitatges en règim de lloguer social provinents del patrimoni públic municipal, del de la Generalitat de Catalunya o cedits a l'Administració per part d'entitats financeres.

Atès que la política municipal d'habitatge s'ha d'orientar preferentment a la recerca de solucions alternatives a l'actual manca d'habitatge assequible a la vila, especialment de lloguer. Per això, aquesta moció té com a objectius fonamentals crear mecanismes de generació de més habitatge de lloguer, sobretot de preu de protecció oficial i preu regulat, i d'augmentar la capacitat del parc d'habitatges públics de lloguer.

Atès que l'Hospitalet de Llobregat és la ciutat més densament poblada d'Europa, amb zones concretes de la ciutat amb densitats insostenibles, i sent un municipi amb poc espai sense edificar, es fa evident que cal plantejar alternatives com que la construcció de nou habitatge hagi de supeditar-se a la regeneració del teixit urbà existent, tot redistribuint la densitat de població del municipi més equitativament.

Atès que la solució de les necessitats habitacionals han de fer-se contemplant tot l'espectre inherent al procés urbà: obertura d'espais lliures i verds, medi ambient, serveis socials, equipaments i economia per evitar avançar en la resolució d'un problema mentre empitjorem uns altres.

Atès que és evident que el problema de la manca d'habitatge i de la dificultat d'accés, especialment per a les persones amb major vulnerabilitat econòmica, només es podrà resoldre amb propostes i polítiques estructurals d'abast supramunicipal i donant més competències i recursos als municipis. El dret a l'habitatge s'ha d'assumir de manera

col·lectiva perquè es tracta d'un problema global. En aquest sentit, i pel cas que ens pertoca territorialment, resulta cabdal apostar per polítiques públiques integrades des de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

Atès que cal tenir en compte també que el problema de l'accés a l'habitatge pot agreujar-se davant dels riscos potencials que ja es comencen a observar i que apunten a noves bombolles, com la del lloguer; especialment en un escenari on les grans entitats financeres estan venen el seu patrimoni immobiliari a fons d'inversió i/o socimis, amb l'objectiu d'especular amb els actius immobiliaris o estendre el mercat lliure de lloguer i, per tant, completament allunyades de la necessitat de disposar d'un parc de lloguer social per donar resposta a famílies en situació d'exclusió residencial.

Atès que davant d'aquesta situació calen polítiques públiques orientades a regular el mercat de lloguer, a ampliar el parc públic d'habitatge i a legislar per aconseguir els objectius de solidaritat urbana que disposa la llei 18/2007 de 28 de diciembre del dret a l'habitatge.

El Ple de l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat, a proposta dels grups municipals del PSC, ICV-EUIA-PIRATES-E i CUP-Poble Actiu acorda:

1.- Instar el Govern de l'Estat i als grups parlamentaris del Congreso de los Diputados a la reforma de la Llei d'Arrendaments Urbans (LAU) per a recuperant, entre d'altres, la durada dels contractes d'un mínim igual o superior 5 anys, en lloc dels 3 actuals, així com per establir, per als grans tenidors el termini mínim de 7 anys en els contractes de lloguer. Així mateix també per a vincular les variacions anuals de preu a l'IPC, per a impulsar ajuts a la rehabilitació i/o bonificacions fiscals que fomentin el mercat del lloguer o per establir i implementar un índex de referència de preus de lloguer en virtut del qual s'ordenin les variacions del mercat immobiliari, dotant a la Generalitat de Catalunya i als ajuntaments d'eines jurídiques per a que puguin declarar zones de mercat tensionat per increments desproporcionats dels preus de lloguer a fi i efecte de regular-ho.

2.- Instar el Govern de l'Estat a redactar i tramitar el reglament que permetrà imposar el recàrrec de l'IBI (fins al 50%) sobre els habitatges que es mantinguin desocupats de manera injustificada durant més de 2 anys.

3.- Instar el Govern de l'Estat a implementar en els Pressupostos Generals de l'Estat, pendents de tramitació i aprovació parlamentària, la dotació econòmica suficient que permeti desenvolupar el Plan Nacional de Vivienda amb atenció prioritària a les polítiques destinades al lloguer assequible i a les d'ampliació del parc públic de lloguer en àrees de forta demanda acreditada d'acord amb les diferents administracions públiques, així com a la rehabilitació i l'eficiència energètica dels habitatges.

4.- Instar el Govern de l'Estat a impulsar una moratòria per a suspendre els desnonaments de totes les famílies amb situació de risc d'exclusió residencial acreditada que estiguin ocupant habitatges d'entitats financeres, fons d'inversió, socimis o grans tenidors en general,

durant un termini d'un any, que permeti consolidar una nova legislació general en base a la qual caldrà analitzar els casos.

5.- Instar el Govern de l'Estat a regular la dació en pagament com a sistema de cancel·lació del préstec hipotecari.

6.- Instar el Govern de l'Estat a modificar l'article 20 del Real Decreto Legislativo 7/2015, de 30 de octubre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de Suelo y Rehabilitación Urbana, en el sentit d'incrementar les reserves d'edificabilitat per a habitatges de protecció oficial en el sòl urbanitzat sotmès a actuació

ns de reforma o renovació de la urbanització, de manera que es passi del 10% al 40%.

7.- Instar el Govern de l'Estat a retirar els recursos interposats davant el Tribunal Constitucional contra les lleis 24/2015 de 29 de julio y 4/2016 de 23 de diciembre, per tal que recuperin la seva vigència els preceptes legals que obliguen als grans tenidors d'habitatge a oferir lloguer social a les famílies vulnerables abans d'executar un desnonament i/o execució hipotecària. Així mateix, instar al govern de la Generalitat a reactivar de forma urgent els articles de la Llei 4/2016, de 23 de desembre, de mesures de protecció del dret a l'habitatge de les famílies en risc d'exclusió residencial. Les que el Tribunal Constitucional ha aixecat la suspensió, en concret, a l'expropiació d'ús de 4 a 10 anys dels habitatges buits inscrits al registre de pisos buits de la Generalitat (article 15) i l'expropiació de l'ús per 3 anys dels habitatges de les famílies excloses que signen dacions en pagament (article 17).

8.- Instar el Govern de la Generalitat de Catalunya a modificar la Llei d'Urbanisme, Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, en el sentit d'incrementar les reserves que estableix el planejament urbanístic per a la construcció d'habitatge protegit en el sentit d'incrementar fins al 40% de la edificabilitat total per habitatge de protecció oficial en règim general. En aquest sentit, també instar al Govern de la Generalitat de Catalunya per tal que impulsi modificacions legislatives que prioritzin les cessions obligatòries d'aprofitament urbanístic, quan es tracti d'àrees de forta demanda acreditada d'habitatge, en forma de reserves d'edificabilitat per habitatge de protecció oficial, per tal que aquestes puguin ésser gestionades per l'Administració pública competent, en la modalitat d'habitatge destinat a polítiques socials. El govern de la Generalitat, amb la participació del govern municipal ha d'emprendre les modificacions normatives escaients per tal d'establir l'obligació de destinar les reserves d'habitatge protegit previstes als sectors urbanístics de desenvolupament, a règim de lloguer social, i en cas de venda poder esdevenir per tanteig i retracte a propietat i gestió pública municipal com habitatges de lloguer social.

9.- Instar al Govern de la Generalitat a aplicar les multes coercitives i les sancions per habitatges buits que contempla la Llei d'habitatge de Catalunya del 2007 i que poden arribar fins als 900.000€, sens perjudici de les accions que realitzi l'Ajuntament.

10.- Instar a la Generalitat de Catalunya a la tramitació i aprovació amb la màxima diligència procedeixi a formular, consensuar, prèvia concertació amb el món local, i aprovar el Pla

Territorial Sectorial d'Habitatge de Catalunya amb les dotacions pressupostàries corresponents per poder fer efectiu el seu compliment.

11.- Instar el Govern de la Generalitat de Catalunya a implementar l'Índex de preus de lloguer amb mesures de foment fonamentades en bonificacions fiscals i ajuts a la rehabilitació que impulsin la seva utilització en el mercat lliure de lloguer.

12.- Instar el Govern de la Generalitat de Catalunya a impulsar les modificacions legislatives per tal que el parc públic d'habitatge, actual i futur, sigui inalienable i es gestioni, en la seva totalitat, en règim de lloguer assequible i també social.

13.- Instar el Govern de la Generalitat de Catalunya a legislar contra les iniciatives especulatives que pretenen estendre diferents modalitats d'infrahabitatge (com per exemple els anomenats "habitatges rusc") com a solució a l'emergència i exclusió residencial, i que incompleixen els paràmetres mínims que han de regir en els habitatges d'acord amb les condicions legals mínimes d'habitabilitat.

14.- Instar el Govern de la Generalitat de Catalunya a la tramitació i aprovació del Reglament per a la regularització de les ocupacions residencials sense títol habilitant de conformitat amb la Disposició Final Quarta de la Llei 4/2016 de 23 de diciembre.

15.- Instar el Govern de la Generalitat de Catalunya a impulsar el nou Pacte pel Dret a l'Habitatge que superi l'anterior PNDH 2007-2016 i que fixi, d'acord amb els municipis amb forta demanda acreditada, els reptes i les estratègies per als propers 10 anys.

16.- Instar al govern de la Generalitat i al govern municipal a reforçar i ampliar l'Oficina Municipal d'Habitatge que unifiqui tots els serveis relacionats i que actuï com a oficina única i de referència per a la ciutadania, tot estudiant i executant la dotació dels recursos materials i humans necessaris perquè pugui complir les seves tasques amb eficiència.

17.- Instar al govern municipal, amb la col·laboració de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, que estudiï la viabilitat jurídica i emprengui les modificacions del PGM i plans següents, per tal d'establir l'obligació de destinar, com a mínim, el 30% del sostre superior a 600 m2 dels edificis de nova construcció o sotmesos a rehabilitació integral que generi nous habitatges dintre del sòl urbà consolidat del municipi a habitatges de protecció oficial en règim de lloguer social, i en cas de venda poder exercir el dret de tanteig i retracte per passar-los a propietat i gestió pública municipal.

18.- Instar al govern municipal a incloure en la redacció del *Pla Municipal d'Habitatge 2019-2024* a partir de l'anàlisi de la realitat al municipi, amb un cens de pisos buits, i de les necessitats habitacionals amb especial atenció a prevenir i atendre l'emergència habitacional i l'exclusió residencial, garantir el bon ús de l'habitatge, ampliar el parc d'habitatge assequible, mantenir, rehabilitar i millorar el parc actual i tenint present les iniciatives socials innovadores sobre política d'habitatge. El pla inclourà la declaració d'Àrees

de Conservació i Rehabilitació (ACR) que determini un informe previ en l'àmbit de tot el municipi, amb l'objectiu de garantir un ús adequat de l'habitatge, de promoure la regeneració del teixit urbanístic i la conservació de l'habitatge en estat molt deficient, així com d'evitar processos d'especulació immobiliària o que comportin riscos per a la cohesió social, d'acord amb els articles 15, 36 i 37 de la Llei 18/2007, de 28 de desembre i el què defineixi el *Pla Municipal d'Habitatge 2019-2024*. Tambè establirà la delimitació, a tota la ciutat, d'àrees de dret de tanteig i retracte en favor de l'administració, tenint present el diagnòstic del *Pla Municipal d'Habitatge 2019-2024*.

19.- Instar al govern municipal a estudiar l'activació de l'acord 16 de la Resolució Jus/1696/2013, de 16 de juliol, per la qual es fa públic el Protocol d'execució de les diligències de llançament als partits judicials de Catalunya, i que diu que en l'àmbit de cada partit judicial es pot constituir una comissió de seguiment. I que aquesta comissió demani al degà/ana que els jutjats comuniquin als serveis socials municipals l'inici de tots els processos d'execució hipotecària i els desnonament que afectin a famílies vulnerables.

20.- Instar al govern municipal a que estudiï la implementació de les mesures adients, adreçades a la conversió d'edificis de titularitat pública municipal i/o d'altres institucions destinats a usos no residencials en edificis d'ús residencial, amb l'objectiu d'estendre el parc públic d'habitatge de lloguer.

21.- Instar al govern municipal a que l'Ajuntament a recavar informe jurídic sobre l'adequació a dret de l'expropiació definitiva dels habitatges buits provinents de grans tenidors i posar-los a disposició de lloguer social.

22.- Instar al govern municipal a que apliqui la Llei d'habitatge de Catalunya de 2007, un cop es formalitzi la cessió de la Generalitat de les competències inspectores a l'Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat, i obri els expedients necessaris a tots els grans tenidors per habitatges buits durant més de dos anys i que apliqui les sancions que en resultin i que s'apliquin les normes de la mateixa llei que permet sancionar a aquells propietaris que apliquin mesures *de mobbing* per forçar la sortida de llogaters dels seus habitatges i que de conformitat amb l'article 3 del Decret 1/2015 de la Generalitat de Catalunya, apliqui les sancions corresponents a tots aquells habitatges provinents d'execucions hipotecàries i que no hagin realitzat les obres necessàries per al compliment dels requisits d'habitabilitat exigits als habitatges.

23.- Instar al govern municipal a constituir, en el marc de la redacció del Pla Municipal d'Habitatge 2019-2024, una comissió de consulta i participació formada també per entitats i actors socials de la ciutat relacionades amb el dret al l'habitatge que permeti la implementació i els seguiment conjunt amb l'Ajuntament de la execució del propi Pla.

24.- Traslladar els acords al govern de l'Estat espanyol, al Govern de la Generalitat de Catalunya, a la Mesa del Parlament de Catalunya, al grups parlamentaris del Parlament de Catalunya i del Congreso de los Diputados, al Consell Comarcal del Barcelonès, a la

Diputació de Barcelona, a les Plataformes d'Afectats per l'Hipoteca, al Sindicat de Llogaters/es, a la FMC i l'ACM, a la Federació d'Associacions de Veïns de L'Hospitalet, a les associacions de veïns i veïnes de la ciutat i a les entitats socials de la ciutat.

Això no obstant, l'Ajuntament Ple, acordarà el que consideri més adient.

Portaveu
PSC-CP

L'Hospitalet,
Portaveu
ICV-EUiA-Pirates-E

Portaveu
CUP-PA

F. Belver

A. González

C. Giménez